

**ĐỪNG BAO GIỜ TIN
VÀ ĐỪNG DẠI DỘT
DẠY CON TRẺ:
“HÃY NOI GƯƠNG, HỌC TẬP,
LÀM THEO ... ÔNG NÀY BÀ NỢ”
...**

“Hãy noi gương, học tập, làm theo ... ông này bà nọ” – đó không những chỉ là nhận thức ấu trĩ, lừa bịp ... mà còn là phi thực tế. Thật tội nghiệp những đứa con trẻ: tâm hồn chúng như tờ giấy trắng phau – phải nghe ra rả điệp khúc nhồi vào sọ: “Hãy noi gương, học tập,

làm theo ... ông nọ bà kia”... Rồi đến một ngày, chúng phát hiện ra: ông kia bà nọ, thói hoǎng hoǎc – đó là cú sốc thật khó chữa ...

Các ông nọ, bà kia ấy – nếu là thủ lĩnh, lãnh tụ, lãnh đạo một bộ tộc, một đất nước ... có khi là kẻ giết người không góm tay. Họ xua quân đi đánh, chiếm ... khiến máu đổ thành sông ; xương chát thành núi.

Có hai phe đánh nhau – thì hiển nhiên bên nào cũng cho mình là chính nghĩa. Phe thắng, càng hùng hồn về sự chính nghĩa của mình – bởi, chân lý thường thuộc về sức mạnh, kẻ chiến thắng .

Như vậy, nếu noi gương và làm theo ông Phật Thích Ca Mâu Ni thì sao ?

Thì hiển nhiên là không được (*không thành công*) chứ sao ?!

Vậy, tại sao rất nhiều người làm theo **ĐIỀU DẠY CỦA NGÀI ?**

Điều gì là điều dạy của ông Phật Thích Ca Mâu Ni ? Sự thật là: Ông Phật Thích Ca Mâu Ni chẳng dạy điều gì !

Ông Phật Thích Ca Mâu Ni đã từng nói rằng: Trong suốt bốn mươi chín năm, Ngài chẳng “nói” gì (Ngài chẳng có gì để *Thuyết*). Câu nói ấy là: “Trong khoảng bốn mươi chín năm hoàng pháp của Ta, Ta chẳng nói điều gì thuộc bản ngã của mình”. Có nghĩa: tất cả những gì Ngài nói đều không phải là do chủ quan, không phải là do bản thân Ngài suy diễn, sáng tạo ra ; càng không phải là Triết lý vi diệu, thâm sâu gì – tất cả những gì Ngài nói đều là phản ánh tồn tại khách quan – bất kể có Phật hay không có Phật. (Tìm hiểu thêm: “[Trí tuệ Phật](#)”).

Từ những phản ánh khách quan của Phật Thích Ca Mâu Ni, người đời chiêm nghiệm, tin cậy, áp dụng vào đời sống ... từ đó dần trở thành triết lý.

Những điều phản ánh khách quan của Phật Thích Ca Mâu Ni – về những quy

luật tự nhiên, khách quan, bất biến – vượt ra khỏi tầm hiểu biết của con người – đến mức như là hoang tưởng – nên triết lý của người đời – về những quy luật tự nhiên, khách quan, bất biến ấy – trở thành loại triết lý vi diệu, thâm sâu ...

Tất cả những gì Phật Thích Ca Mâu Ni nói – đúng ra phải dùng cụm từ: “Ngài đã chỉ ra rằng ...”, tuy nhiên, vì lòng yêu kính Ngài, người đời hay nói rằng: “Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã dạy rằng ...”.

Trong kinh [“Kim Cương Bát Nhã Ba La Mật Đa”](#) – *Thiền sư Thích Nhất Hạnh dịch* – cũng như một số bộ kinh khác – cho thấy: Giới Phật có khoảng cách rất xa với giới Người . Khoảng cách ấy xa đến mức cũng tựa như khoảng cách giữa giới Người và giới Súc vật.

Những gì giới Phật “biết”, “nhìn thấy” – giới Người không thể nào với tới được. Với bản ngã tự cao, tự đại, tự mãn ... (nhà Phật gọi là *Vô minh*) giới Người

hầu như không tin vào những điều giới Phật “biết”, “nhìn thấy” ấy ...

Đặc biệt, những người theo Chủ nghĩa Cộng Sản, với cái gọi là “Duy vật biện chứng”, họ đã dựng lên bức tường *hỏa mù* – nhằm che đậy cốt lõi của nó: xem con người là một cỗ máy: chết là hết. Chủ nghĩa man di mọi rợ này cho rằng: đằng sau cái chết của một con người: không còn bất cứ điều gì. Một bộ phận người dân và một số Đảng viên – ngây thơ – cho rằng những người cổ xúy Chủ nghĩa quái thai ấy là họ hoàn toàn tin vào nó ! Song, kỳ thực ngược lại: hầu như những nhà lãnh đạo Chủ nghĩa mất nhân tính ấy – đều là “Duy tâm” – ngược hẳn phong trào kêu gọi âm ỉ của “Duy vật”. Trong thời kỳ Liên Xô cũ, bộ phim “Sám hối” lừng lẫy, lúc ấy đã rất can đảm cất lên tiếng nói về việc này. Nhờ những tư tưởng cấp tiến – Liên Xô đã từ bỏ được sáu mươi năm điên rồ, bệnh hoạn của mình – để trở về với cội nguồn dân tộc – vốn đã có từ hàng ngàn năm trước. Điều đáng mừng hơn cả: Liên Xô đã biết cách “rút lui”

một cách văn minh và êm ái – không để lại một giọt máu nội chiến nào.

Xin trở lại vấn đề ...

Một trong những nhận thức khó khăn đối với giới Người, đó là quy luật tự nhiên, khách quan, bất biến: Từ súc vật trở thành Người ; từ Người trở thành Phật – đó là sự tiến hóa . Sự tiến hóa này là hiển nhiên, tất yếu – và sự tiến hóa này đang âm thầm diễn ra trong mỗi súc vật, mỗi con người . Sự tiến hóa này làm biến đổi súc vật, con người trong từng “sát na” (*đơn vị đo thời gian nhỏ hơn giây*). Sự biến đổi này theo chiều hướng: xấu hoặc tốt ; tích cực hoặc tiêu cực. Cụ thể hóa của sự biến đổi này là: làm thay đổi “*Cấu trúc tâm linh và Năng lực tâm linh*” của mỗi súc vật, con người (xem thêm: [“Tâm & Tâm linh”](#)).

Một câu nói rất nổi tiếng của Phật Thích Ca Mâu Ni: “Ta đã là Phật – chúng sanh sẽ là Phật”. (*Chúng sanh ở đây bao gồm cả giới Người và giới Súc vật*).

Điều mà khiến giới Người hoang mang và hoài nghi hơn cả, đó là: Sự tiến hóa từ giới Người thành giới Phật – không phải luôn theo con đường thẳng, không phải là hình mũi tên đi lên . Với một người, có khi nó “trôi, sụt”. Có nghĩa: một người, đang từ giới Người, sau khi chết đi, có thể thoái hóa đến mức trở lại thành súc vật, thuộc giới Súc vật – và tiếp tục từ súc vật, lại tiến hóa trở thành người, thuộc giới Người ...

Một trong những nhận thức khó khăn đối với giới Người khác – không thể không nhắc đến, đó là quy luật tự nhiên, khách quan, bất biến : Nhân-Quả.

Phật Thích Ca Mâu Ni đã chỉ ra rằng: Nhân-Quả tiếp diễn từ đời này sang đời khác, từ “kiếp” này sang “kiếp” khác. Điều này đối với giới Người là “quá bí hiểm”, khó tin. Hãy lấy một ví dụ: Một người cả đời sống hết sức lương thiện, chất phác. Và, cả đời ki cốp, dành dụm được một số tiền lớn. Một ngày, bị kẻ dùng cách lừa đảo tinh vi, lấy đi số tiền

của người lương thiện ấy. Với luật Nhân-Quả mà Phật Thích Ca Mâu Ni đã chỉ ra thì: lỗi ấy, tội ấy là do người lương thiện đã gây ra – từ những đời, những “kiếp” trước. Điều này đã khiến giới Người không những không tin – mà còn có khi nổi đóa vì tức giận ...

Tuy nhiên, đó lại là chân lý đích thực.

Nghèo đói, đàn độn, tật nguyên, ốm đau, chết sớm, xấu xí, có địa vị thấp trong xã hội, bị xã hội ruồng bỏ-khinh miệt ...

Giàu sang, thông minh, lành lặn, khỏe mạnh, sống lâu, đẹp đẽ, có địa vị cao trong xã hội, được xã hội đón nhận-tôn quý ...

Tất cả đều do mỗi người tự tạo ra cho mình từ đời này ; và từ những đời, những “kiếp” trước ... Hãy suy nghĩ và chiêm nghiệm: Một đứa bé mới chào đời: nếu kém may mắn: hà có gì một đấng thần linh nào lại “ra tay trừng phạt”? Còn nếu may mắn: hà có gì một đấng thần linh nào lại “ban tặng hậu hĩnh” cho bé này – mà quay lưng với bé

khác? Tất cả đều do mỗi người tự tạo ra cho mình ... Phật Thích Ca Mâu Ni đã chỉ ra căn rễ như vậy. Giới người vẫn cứ không tin ...

Thế nhưng, đó lại là chân lý đích thực.

Chân lý đích thực – đó là những gì Phật Thích Ca Mâu Ni mang đến cho giới Người . Không có bất kỳ một người nào – thuộc giới Người – làm được như vậy. Cho nên, những gì Phật Thích Ca Mâu Ni truyền đạt là điều đặc biệt quý giá – không còn có gì quý giá hơn nữa .

Hãy đón nhận và thực hành những gì Phật Thích Ca Mâu Ni “chỉ dạy”.

Mỗi người đều có con đường “tiến hóa” riêng của mình – không ai có thể noi gương, học tập, làm theo ai được.

Vì vậy đừng lừa bịp – bắt con trẻ phải noi gương, học tập, làm theo “ông kẹ” này, “bà kẹ” nọ.

Những xã hội văn minh – không bao giờ có kiểu cách ép buộc, nhồi sọ trẻ thơ như vậy. Một khi biểu hiện rõ dưới mọi hình thức nhằm biện minh, che đậy sự ép buộc, nhồi sọ ấy – nếu không phải vi phạm nhân quyền – thì đó là cái gì ?

Phan Tùng Châu

(20.04.2022 – 04.05.2022)

Đọc thêm: <http://chuanet.org>